

Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
Bhar.I.795/2024/15.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2025. május 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kereskedéssel elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társai ellen indított büntetőügyben a védői másodfellebbezést elbírálv a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. szeptember 9. napján Terheltl II. r. vádlottal szemben meghozott 7.Bf.218/2024/5. számú ítéletét megváltoztatja.

A kábítószer birtoklásának vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszünteti.

A büntetés halmazati voltára utalást mellőzi.

Egyéb részekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja.

A harmadfokú ügydöntő határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Miskolci Járásbíróság a 2024. március 13. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 33.B.2536/2023/12. számú ítéletével Terheltl vádlottat (az elkülönítés előtt II. r. vádlott) társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 184. § (1) bekezdés 4. fordulat] miatt 1 év 8 hónap szabadságvesztésre ítélte. A büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát – a végrehajtás elrendelése esetére – börtönben állapította meg azzal, hogy a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a vagyoneklobzásról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről. Ellenben a vádlottal szemben a kábítószer birtoklásának vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt indult eljárást megszüntette.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére az eljárás részbeni megszüntetése miatt, a bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása érdekében.

[3] A Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság az ügyészségi fellebbezés alapján eljárva a 2024. szeptember 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 7.Bf.218/2024/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. A kábítószer birtoklásának vétsége miatt folyamatban lévő eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte és a vádlottat bűnösnek mondta ki a váddal egyezően a Btk. 178. § (6) bekezdése szerinti kábítószer birtoklásának vétségében. Megállapította, hogy a büntetés halmazati. Rögzítette továbbá a bűnügyi felügyelet helyes időtartamát. Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[4] A másodfokú bíróság bűnösséget megállapító ítélete ellen a törvényben biztosított határidőben a védő jelentett be fellebbezést a kábítószer birtoklás vétsége tekintetében felmentés céljából (6. sorszámú másodfokú irat). Indokai szerint az eljárás megszüntetése e bűncselekmény miatt törvényes a korábbi védőbeszédben elmondottakra utalva, ezért a másodfokú határozat részbeni megváltoztatására tett indítványt (6. sorszámú harmadfokú bírósági irat).

[5] Az ügyészség tudomásul vette a másodfokú ítéletet (7. sorszámú másodfokú irat).

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.386/2024/2. számú észrevételében a védői jogorvoslatot alaptalannak tartva a harmadfokú eljárásban tanácsülés keretében a másodfokú ügydöntő határozat helybenhagyására tett indítványt.

[7] Az ítéltábla a védői másodfellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[8] A nyilvános ülésen az ügyész az írásbeli észrevételében írtakkal egyezően tartotta fenn az indítványát, miként a védő is.

[9] A harmadfokon eljáró ítéltáblának elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy megnyílt-e a harmadfokú felülbírálat lehetősége vagy sem. A másodperorvoslat előterjesztésének és ezáltal a harmadfokú eljárás megnyílásának feltétele a Be. 615. § (1) bekezdése szerint az ellentétes döntés a bűnösség kérdésében, mely eljárásjogi helyzet megvalósult a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja értelmében, mivel a másodfokú bíróság az első fokon eljárás megszüntetéssel érintett bűncselekményben (kábitószer birtoklásának vétsége) megállapította a vádlott bűnösségét.

[10] Az ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont alapján felülbírálta a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, és azon rendelkezését, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntésével összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint a b) pont értelmében az első- és másodfokú eljárást arra tekintet nélkül, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A Be. 618. § (2) bekezdése szerint hivatalból revízió alá esnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések is. Ezen túl a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a fellebbezéssel nem érintett rész (új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette) tekintetében a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában foglalt kiterjesztett felülbírálati szabályok is érvényesültek (a felülbírálat kiterjesztése a harmadfokú eljárásban). A büntetéskiszabást érintő rendelkezések felülbírálatakor az ítéltábla emellett figyelemmel volt a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.IV.60.066/2023/7. számú határozatában foglaltakra is.

[11] A harmadfokú bíróság az első- és másodfokú eljárásban nem észlelt olyan – a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti – eljárási szabálysértést, amely a büntető ügy érdemi elbírálását kizárta volna.

[12] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A másodfokú bíróság által döntése alapjául elfogadott és a fellebbezéssel érintett, ezáltal felülbírálat alá eső (a kábítószer birtoklásával összefüggő) tényállásrész megalapozott, azt a jogosultak egyébként sem támadták, így a harmadfokú eljárásban is irányadó volt. Ugyanakkor az ítéltábla – mivel a másodfokon eljáró törvényszék nem észlelte – a járásbíróság ítéletének [11] bekezdésében helyesbíti III. rendű terhelt vádlott rendbeliségét, mivel az helyesen III. r. és nem II. rendű. Ez nyilvánvalóan leírási hiba és az e körben beálló tényálláshoz kötöttséget semmilyen módon nem sérti, hiszen a kijavítás szabályai szerint az elírások, pontatlanságok a ténybeli kötöttségtől függetlenül orvosolhatók, sőt azokat a valósághűség és az ítélet közérthetősége érdekében orvosolni is kell. Természetesen csak olyan esetben indokolt ez, amikor a szöveg megértését zavarja a leírási hiba, mint jelen esetben.

[13] Az ellentétes döntés kapcsán (kábitószer birtoklásának vétsége) az ítéltábla álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytelen jogértelmezést alkalmazott a Btk. 180. §-ában rögzítettek vonatkozásában, elfogadva a vádhatóság jogi álláspontját. A harmadfokú bíróság utal arra, hogy a járásbíróság az elsőfokú eljárásában valóban eljárási szabályt sértett, amikor Terheltl II. r. vádlottal szemben az eljárás felfüggesztéséről és a büntető ügy elkülönítéséről szóló határozattal szemben nem biztosított jogorvoslatot, figyelemmel a Be. 579. § (2) bekezdésére és utalva az 580. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra. Ennek orvoslására már a másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor. Megjegyzendő, hogy az eljárás felfüggesztése csak lehetőség a bíróság számára és nem kötelezettség. A másodfokú bíróság ítéletének [12] bekezdésében a Btk. 180. §-ával kapcsolatban írtak annyiban helyesbítést igényelnek, hogy a törvényhely (2) bekezdés b) pontja „figyelman kívül” hagyására hivatkozás azért nem helytálló, mert a jelen esetben az érintett vádlott büntetőjogi felelősségét kábítószer-kereskedelem vagy kábítószer birtoklása miatt az elkövetést megelőző két éven belül nem állapították meg, hiszen Terheltl a bűncselekmények elkövetésének idején büntetlen volt. Emellett utalni kell arra is, hogy a Btk. 180. §-ában írtak egyértelműen a Btk. 176.-179. §-aiban írt bűncselekményekre alkalmazandók. Nem tartozik e körbe a Btk. 184. §-ában meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette, még akkor sem, ha az elkövetési magatartások megegyeznek a Btk. 176. §-ában írt elkövetési magatartásokkal. Az ügyészség által felvetett és a jogalkalmazás során egyébként ismert analógia alkalmazásának a büntető normánál nincs helye, az új pszichoaktív anyaggal visszaélés az irányadó törvény szerint más bűncselekmény, mint a kábítószer-kereskedelem vagy kábítószer birtoklása. Ezen eltérés miatt nem kizárt a büntethetőséget megszüntető ok alkalmazása, sőt az adott esetben az alkalmazása nem is mellőzhető.

[14] A másodfokú bíróság arra helyesen utalt és azt osztotta a harmadfokú bíróság is, hogy már nem reparálható eljárási szabálysértést vétett az elsőfokú bíróság, másfelől eljárása sem célszerű, sem taktikus nem volt és a perkoncentráció elveivel is szemben állt, hiszen nem volt indokolt sem az elkülönítés, sem az ún. „elterelés” lehetőségének biztosítása. Ez viszont megtörtént és végül valóban megnyílt az eljárás megszüntetésének lehetősége. Ennek egyébként érdemi jelentősége nem is volt, mert ilyen ok hiányában is lett volna mód a megszüntetésre, mert nem volt érdemi kihatása a büntetőjogi felelősségre és a bűnösségre a csekély mennyiségű kábítószer elfogyasztása a más típusú anyagra elkövetett kereskedelem mellett.

[15] A kifejtettek miatt az ítéltábla a kábítószer-birtoklásának vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszüntette a Be. 492. § (1) bekezdés c) pont 4. fordulata alapján, ugyanis a büntethetőséget megszüntető ok – bár nem perrendszerű eljárást

követően -, de megvalósult. Itt jegyzendő meg, hogy elkerülhető lett volna az eljárási helyzet, ha az elsőfokú ügyészség a járásbíróság álláspontjától és kioktatásától függetlenül fellebbezést jelent be a felfüggesztő végzés ellen, mert ekkor a törvényszéknek módja lett volna a megszüntetést megelőzni. Erre viszont nem került sor.

[16] A felülbírálat kiterjesztése során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést az érintett vádlott bűnösségére és a fellebbezéssel nem érintett cselekmény minősítése [új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette, Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat] is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. Büntethetőségi akadály e körben nem állt fenn, ezért a bűnösség megállapítása törvényes, amit sem a védelem, sem a vádhatóság nem vitatott.

[17] A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülmények hiánytalanok, azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonítva, a büntetlen előéletű Terhelt1 II. r. vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, tetтарыыос büntetés került kiszabásra, mely kifejezi az egyéniesítést is. A részbeni megszüntetés folytán viszont a büntetés halmazati voltára utalást mellőzni kellett.

[18] Az ítéltábla a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésével is egyetértett, miként tette ezt a másodfokon eljáró törvényszék is. A próbaidő tartama is törvényes és szükséges is a megfelelő visszatartás érdekében.

[19] Az egyéb rendelkezések (szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a feltételes szabadságra bocsáthatóság, a beszámítás, a bűnjelek, a vagyonek Kobzás, a bűnygyi költség) is törvényesek.

[20] A kifejtettekre tekintettel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a szükséges részében a Be. 624. § (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, míg egyéb, a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 623. § alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2025. május 27.

Dr. Hágер Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 7.Bf.218/2024/5. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.795/2024/15. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. május 27.

Dr. Hágер Tamás sk.
a tanács elnöke